

է՛ առաջի իմ եղեւ, զի նորա քան զիս էր»։
 Զայս Յովաննէս յառաջագոյն քան զսոյն յիշատակեաց. որպէս յորժամ ասացն, եթէ ես մկրտեմ զձեզ լրով՝ բայց որ զվնի իմ գալուստէ է՝ դաւրագոյն՝ է՛ քան զիս. այլ դու մի ինչ զայն ախտանար՝ յորժամ զվնի սուրա լուիցես զգալուստն սորա՝ երիցագոյն քան զնա գոյ։ Այլ վասն զի Յովաննէս նախածանաթ ի բողոքողեանն՝ և յայտնագոյն սակա մարգարէութեանն՝ վասն այնորիկ աւսէ որ զվնի իմ գալոց է։ Տես դարձեալ զոր ասացն՝ եթէ յառաջ քան զիս էր. ցուցանէ աստանաւոր գնորա զանակզնութիւնն, և զիւր ի յետին ժամանակի զգոյն։

« Զի ի լրութենէ անդի նորա առաք մեք ամենիքեան շնորհա »։

Եցոյց և զաստուածային փառացն զանշափութիւն։ Ո՛չ, ասէ, ստացական ինչ ունի շնորհս, այլ լրումն աստուածաբար ըստ հայրական էութեանն՝ ուստի հեղեալ ի մեզ շնորհս առանց հատման կամ նուազելոյ ինչ ինքեմէն, այլ նա միշտ ի լրման կատարելապէս կայ Յնայ, և ի մեզ անծախարար աղբիւրաբար թոյնէ զպարզեւ շնորհի իւրոյ։

« Ենորայն փոխանակ շնորհաց »։

Այլ իմն ասէ քան զոր ի հոռւմ խորայէ՝ զացոցն սուաւ. ընգալաք մեք շնորհս, զի այնոքիկ ստուերք՝ և այս ճշմարտութիւն. այնոքիկ ժամանակեայք՝ և այս մնացականք՝. այնոքիկ մասնաւորաբար՝ և այսոքիկ կատարելաբար։

« Զի աւրէնքն ի ձեռն Մովսիսի սուան. շնորհք և ճշմարտութիւն ի ձեռն Յիսուսի Քրիստոսի եղեն »։

Եւ վասն զի պատմեաց զայն եթէ ընգաւաք շնորհս փոխանակ շնորհաց, եցոյց զանհամատ՝ կշռութիւն գերեցունց շնորհացն, զՄովսէս՝ առ փրկին աւրինակելով, և զԱւրէնն Մովսէսի՝ առ աւետարանն Քրիստոսի. դաստիարակելով զմեզ եթէ այն ամենայն ստուեր էր աւետարանիս ճշմարտութեան՝ որ Քրիստոսիւ ի մեզ հրաշարգործեցաւ։ Վասն զի անդանաւոր գառն լինէր գենալ. իսկ աստ ճշմարիտ գառն Քրիստոս պատարազեալ եղեւ. անդ նշանակ խաչին գաւազանն Մովսիսի լինէր, և տարածումն ձեռացն որով պարտէրն Ամաղէկ. իսկ աստ

հեղուսէ փրկին զբազուկս իւր ի վերայ կեանս սարեր խաչիս. անդանաւոր մեղացն կատարումն արգելեալ լինի. աստ և ի խորհրդոցն հրաժարեցուցանէ. անդ ակն ընդ ական և մահ ընդ մահուան կանոնէ՛. իսկ աստ ապաշխարութեան շնորհիւ զամենիսեան ապրեցուցանէ. անդ երկիր աւետեաց խոստանալ սքանչելի պարգեւաւք և աստ զվերինն Նորոտաղիս կանառելի և անլուծանելի պարգեւաւքն։ Տեսնը գերկորդ շնորհիս առաւելութիւն և զանգուգական երախտաւորութեանցն ձիրս։

Պատկանեցուք այսուհետեւ, և մի քեալ յաշտեցուք զմեր փրկութիւնն, և՛ հրաժարեցուք զրկեալք ի մեծագոյն շնորհացն. զի թէ առ Հոնֆն և՛ աւրինական այնքան պատժեալ գնատապարտել իսկութիւնն իսրայելի, իսկ որպիսի՝ ներելոյ մեք արժանի լինիցիմք՝ յորժամ ծուլացեալք արտաքոյ շնորհին զանձինս զրկիցեմք, վասն որոյ որդին Աստուծոյ մարդ եղև և այնքան յանձին կալաւ զիջանել՝ ի խոնարհութեան՝ զի զմեզ բարձրացուցէ. մանաւանդ թէ՛ զնեաց իսկ իւրով պատուական արեամբն, և վերջս տին արժանաւորեաց կենացն անմահից և փառացն մշտնջենաւորաց։ Վասն որոյ փառքացուք յարգարել զանձինս և ժառանգել զխոստացեալ բարիսն ի Քրիստոս Յիսուս ի Տէր՝ ընդ որում հաւր փառք իշխանութիւն և զոյն սրբոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեանց ամեն։

ԱՒԵԼԻ ԳԻՒՐԻՆ ՊԻՏԻ ԸԼԼԱՅ

ՄՈՐԹՍ ՀԱՆԵԼ ՏԱԼ՝

ՔԱՆ ԳԻՏԱԿՈՒԹԵՆԵՍ ԶԱՍՏՈՒԱԾ

Հենրիկոս Ֆաբր (Fabre) երեւի միշտաբանը՝ 1916 հոկտեմբերի մէջ վախճանեցաւ՝ Գաղղիոյ Vaucluse նահանգի Sérignan գիւղին մէջ, 92 տարեկան։

Ինքը «Միջառնեքոս Հոմերոս» տիտղոսով բոլոր ուսումնական աշխարհիս ծաւնթ էր։

Իւր զրութեանց մէջ, ամենէն աւելի սիրուն և պայծառաստեւ թարգմանը կը

1. Օր. Հզորագոյն։
2. Օր. մնացական։
3. Օր. զանհամատութիւն երկոցոցն։
4. Բն. կոնոնէ։
5. Օր. և մի։
6. Օր. և առ։
7. Օր. իշանել ի խոնարհութեան կարգս։

